மாண்புமிகு திரு. சு. முத்துசாமி: தலைவர் அவர்களே, அதைத்தான் நான் ஏற்கனவே இல்லை என்று சொன்னேன். இப்போது நம்முடைய மாநிலத்திலே கொஞ்சம் அதிகமாக விற்பனை செய்வதற்கான முயற்சி எடுத்துக்கொண்டு இருக்கி றோம். புதுடெல்லி, பெங்களூரில் இப்போது இருக்கின்றன. கல்கத்தாவிலே ஒன்று ஆரம்பிப்பதற்கான நடவடிக்கை எடுக்கப் பட்டு வருகிறது. இப்படி நம்முடைய நாட்டில் எங்கெங்கு அதிகமாக விற்பனை செய்ய முடியுமோ அதைப் பார்த்துவிட்டு வெளிநாடுகளைப்பற்றி யோசிக்கலாம் என்பதற்காகத்தான் இல்லை என்று சொன்னேன்.

திரு. எஸ். இராசாராமன்: தலைவர் அவர்களே, அந்நிய நாட்டிற்கு பூம்புகார் சம்பந்தப்பட்ட சில கைவினைப் பொருள்கள் எல்லாம் அனுப்பி வைப்பதன் மூலமாக அந்நியச் செலாவணி நமக்குக் கிடைக்கின்றது. அதோடு மட்டுமல்லாமல் பல்வேறு தமிழர்களுக்கு வேலைவாய்ப்பு கிடைக்கின்றது. நம்முடைய தமிழகத்திலே இருக்கின்ற நல்ல கைவினைஞர்களுக்கு பெருமை கிடைக்கக்கூடிய வாய்ப்பு இருக்கிறது. எனவே வெளிநாடுகளில் பூம்புகார் விற்பனை நிலையங்களைத் துவக்குவதற்கு உத்தேசம் உண்டா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. சு. முத்துசாமி: தலைவர் அவர்களே, இன்றைக்கு இருக்கின்ற சூழ்நிலையில் வெளிநாடுகளில் ஆரம்பித்து நடத்துவது என்பது கடுமையான நிலைமை. வெளியிலே ஏற்றுமதி செய்து அங்கே தனியாக ஷோ ரூம் வைப்பது என்பது, நம்முடைய தகுதியை உயர்த்திய பின்புதான் அதைப்பற்றி யோசிக்க முடியும்.

மோட்டார் வாகன சட்டத் திருத்தம்.

451—(* வினா எண். 11559) திரு. செ. செம்மலை : மாண்புமிகு போக்குவரத்துத் துறை அமைச்சர் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்கு விடையளிப்பாரா—

(அ) மோட்டார் வாகனச் சட்டத்தில் திருத்தம் கொண்டுவர மத்திய அரசு மாநில அரசைக் கேட்டுள்ளதா?

(ஆ) ஆம் எனில், அதன் விவரம் யாது?

1987 ஏப்ரல் 22]

மாண்புமிகு திரு. சு. முத்துசாமி: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, (அ) ஆம்.

(ஆ) மோட்டார் வாகனச் சட்டம் 1939-க்கு திருத்தம் கொண்டுவர மத்திய அரசு மாநில அரசுகளின் குறிப்புரைகளைப் பெற்றுள்ளது. இச்சட்டத் திருத்தங்கள் மத்திய அரசின் ஆய்வில் இப்போது உள்ளன.

திரு. செ. செம்மலை: தலைவர் அவர்களே, பெருகி வரும் வாகனங்கள், அதிலிருந்து வரும் சாலை விபத்துக்கள் இவற்றைக் கருத்தில் கொண்டு சாலை பாதுகாப்பு, சாலை விதிகள் இவற்றை கடுமையாக்குவதற்கு நம்முடைய அரசின் சார்பிலே என்னென்ன கருத்துக்களை அந்த சட்ட மாற்றம் ஏற்படுகின்றபோது வலியுறுத்திச் சொல்வதற்கு நம்முடைய அரசு சார்பிலே ஆலோசனைகள் வழங்கப்பட்டிருக்கின்றன என்ற விவரங்களை அமைச்சர் மூலமாக அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. சு. முத்துசாமி: தலைவர் அவர்களே, ஒரு விபத்து ஏற்பட்டுவிட்டால், அந்த ஓட்டுநர் சரியாக வண்டி ஓட்டுகிறாரா, குறைபாடு இருக்கிறதா என்பதைப் பற்றியெல்லாம் ஆய்வு செய்து, அவர் பயிற்சிக்கு மறுபடியும் அனுப்பப்பட வேண்டும். இப்படிப்பட்ட பல்வேறு பரிந்துரைகளை மாநில அரசிடமிருந்து மத்திய அரசுக்கு அனுப்பியிருக்கிறோம். மிகப் பெரிய நீண்ட பட்டியல் இருக்கிறது. தேவை என்று நினைத்தால் அதைப்பற்றி தனியாக ஒரு அறிக்கை வைக்கத் தயாராக இருக்கிறேன். நீண்ட பட்டியல் என்பதால் ஒவ்வொன்றையும் சொல்ல முடியாது. உதாரணத்திற்கு ஒன்றைச் சொன்னேன். என்னென்ன பரிந்துரை செய்யப்பட்டிருக்கிறது என்ற அந்த குறிப்புகளை தனியாகக் கொடுக்கிறேன்.

திரு. கு. ரமணி: தலைவர் அவர்களே, மோட்டார் வாகனச் சட்டங்களை திருத்தும்படியான நடவடிக்கைகள் எடுக்கும்போது, பெரிய பெரிய டேங்க்கர்கள், பெட்ரோல், டீசல், எண்ணெய்களை நிரப்பிக்கொண்டு, அந்த வண்டிகளை நடுத்தெருக்களில், பல இடங்களில் ஜன நெருக்கம் உள்ள பகுதிகளில் எல்லாம் நிறுத்தி வைத்துவிடுகிறார்கள். ஏராளமான வண்டிகள் நான் இருக்கும் பகுதியிலேயே நிறுத்திவைத்து, அதை நான் ரிப்போர்ட் செய்தும்

நடவடிக்கை எடுக்கவில்லை, அது ஒரு அபாயகரமான நிலையாகும். ஹைலி இன்ஃபிளேமபிள் மெட்டீரியல்ஸ் கொண்டுபோகக் கூடிய வண்டிகள் எல்லாம் பிரத்யேகமான ஷெட்டுகளில்தான் நிறுத்த வேண்டும், ரோடுகளில் நிறுத்தக்கூடாது என்பதற்கான வழிவகைகளை அந்தச் சட்டத் திருத்தத்திலே கொண்டு வருவார்களா என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. சு. முத்துசாமி: தலைவர் அவர்களே, இது ஒரு பிரச்சனைக்குரிய விஷயம்தான். ஆனால் நடைமுறையிலே எவ்வளவு சிக்கல் இருக்கிறது என்பதையும் நாம் பார்க்க வேண்டும். அதையெல்லாம் ஆய்வு செய்துதான் நாம் ஒரு பரிந்துரை செய்ய முடியுமே தவிர தனிப்பட்ட முறையில் நாம் இந்த இந்த ஷெட்டுகளில்தான் நிறுத்த வேண்டும் என்று சொன்னால் அதற்குண்டான ஏற்பாடுகள் எல்லா இடத்திலும் இருக்கும் என்று நாம் எதிர்பார்க்க முடியாது. நடைமுறை சிக்கலையும் பார்த்து அதற்கேற்ப நாம் பரிந்துரை செய்யலாம்.

திரு. செ. செம்மலை: தலைவர் அவர்களே, 1939 ஆம் ஆண்டு உருவாக்கப்பட்ட இந்த பழமையான சட்டத்திலே மாற்றங்களைச் செய்வதற்கு 1984 ஆம் ஆண்டு பி. ஆர். சவான் அவர்கள் தலைமையிலே அமைக்கப்பட்ட கமிட்டி ட்ராஃப்ட் புரோபோசல்களை நம்முடைய மத்திய அரசுக்குக் கொடுத்தபோது, அதிலே மாநிலத்திற்கு மாநிலம் வேறுபட்டிருக்கிற—இந்த ரோட் டாக்ஸை சீரமைப்பது பற்றி ஏதாவது கருத்து சொல்லப்பட்டு இருக்கிறதா? அப்படி அந்த கருத்து சொல்லப்பட்டிருந்தால் அதில் நம்முடைய மாநில அரசுக்கு உடன்பாடுதானா? அந்த ரோட் டாக்ஸை சீரமைப்பது குறித்து நம்முடைய மாநில அரசு என்ன கருத்தை வலியுறுத்தி இருக்கிறது?

மாண்புமிகு திரு. சு. முத்துசாமி: தலைவர் அவர்களே, டாக்ஸ், அதுபோன்று கட்டணங்கள்—இவற்றைப் பொறுத்த வரையில்—மத்திய அரசாங்கத்திலே இல்லை. அந்தக் குழுவிலே வந்தவர்கள் சில கருத்துக்கள் தெரிவித்தார்கள். சீராக, ஒரே மாதிரியாக இருக்கவேண்டும் என்று சில பேர் சொன்னார்கள் சில பேர் அப்படித் தேவையில்லை; அந்தந்த அரசாங்கங்கள் என்ன முடிவு எடுக்கின்றனவோ, அந்த சூழ்நிலைக்கேற்ப நடவடிக்கை எடுக்கலாம் என்று தெரிவித்தார்கள். நம் அரசைப்

1987 ஏப்ரல் 22]

பொறுத்தவரையில் நாம் எதுவும் சொல்லவில்லை. கட்டணத்தைப் பொறுததவரையில், மாநில அரசிலே ஒரு குழு அமைக்கப்பட்டு அது அவ்வப்போது பரிசீலனை செய்து, உயர்த்துவதோ, குறைப்பதோ போன்ற நடவடிக்கைகள் எடுக்கலாம் என்று தெரிவித்து இருக்கிறோம்.

திரு. ஆர். கோவிந்தசாமி: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, மோட்டார் ஆக்சிடென்டுகளில் இறப்பவர்களுக்கு மத்திய அரசு 15 ஆயிரம் ரூபாய் ஒரு மாதத்திற்குள் உடனடியாக கொடுக்கவேண்டும் என்ற சட்டத்தை இயற்றியிருக்கிறது. ஆனால் அதனுடைய பிரிமியம் தொகையைப் பார்க்கிறபோது, இந்த நாட்டிலே வசதியுள்ளவர்கள் இறந்தாலும்கூட, 1½ இலட்சம் ரூபாய்தான் பிரிமியம் தொகை என்று இந்திய இன்சூரன்ஸ் சட்டத்திலே நிர்ணயித்து இருக்கிறது. ஆனால், மேலைநாடுகளில் பார்க்கிறபோது, அவர்கள் லவ் செய்யும்போது உதட்டைக் கடித்துவிட்டால்கூட, பல கோடி டாலர்களை கிளெயிம் செய்கிறார்கள் என்று சொல்லி செய்திகளிலே பார்க்கிறோம். ஆனால், இங்கே ஆக்சிடென்ட் ஆனவர்களுக்கு 15 ஆயிரம் ரூபாய்க்கு மேல் கொடுப்பதில்லை. அதை மேலும் அதிகப் படுத்துவதற்கு இந்த அரசு, மத்திய அரசிற்கு சிபாரிசு செய்யுமா? அதுவும், கை, கால் முறிந்தவர்களுக்கு உதவித் தொகையை உடனடியாக இன்சூரன்ஸ் கம்பெனிகள் கொடுப்பதில்லை. அதையும் அரசு பரிசீலிக்குமா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. சு. முத்துசாமி: மாண்புமிகு தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு உறுப்பினர் கோவிந்தசாமி அவர் களுக்கு வெளிநாட்டிற்குப் போகவேண்டும் என்ற ஆசை வந்துவிட்டது என்று நான் கருதுகிறேன். அதனால்தான் என்னென்னவோ உதாரணங்களை அவர்கள் சொல்லிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். இப்போது 15 ஆயிரம் ரூபாயை அதிகப் படுத்தவேண்டுமா என்பது—இப்போது சமீபத்திலேதான் 15 ஆயிரம் ரூபாய் கொடுக்கவேண்டும் என்ற முறையைக் கொண்டு வந்தார்கள். இதற்கு முன்பு இது கூட இல்லை. இப்போது மத்திய அரசாங்கம் அந்த நடவடிக்கையை எடுத்து, அதைக் கொண்டு வந்திருக்கிறது. இன்னும் சொல்லப்போனால், நம்முடைய பொருளாதாரச் சூழ்நிலை—நான் ஏற்கனவே சொன்னதைப்

போல, பல இடங்களிலே அந்த சிக்கல்கள் இருந்து கொண்டிருக்கின்றன. உதாரணமாக, தொழிலாளிகளை வைத்து இருக்கிற போதுகூட, தொழிலாளிகளுக்கு உரிய சம்பளம் கொடுக்கப்படுகிறதா தனியார் துறையிலே என்பது எல்லாம் ஆய்வுக்குரிய ஒன்றாகத்தான் இருக்கிறது. எனவே, எல்லோரும் அதைத் திருத்திக் கொள்ள வேண்டும் என்ற முயற்சி எடுக்கிறபோது, நிச்சயமாக ஓரளவுக்கு அது சாதகமாக வந்து அமையும் என்று கருதுகிறேன். ஆனால் இந்தத் தொகையை அதிகப்படுத்த வேண்டும் என்று நினைத்தாலும், பொருளாதாரச் சூழ்நிலையிலே அதை அதிகப்படுத்துவது என்பது சிக்கலாகத்தான் இருக்கும். அதோடு, விபத்திலே உள்ளாகி இறந்து விடக்கூடியவர்கள், யார் இறக்கிறார்களோ, அவர்கள் மீது தவறு இருந்தாலும்கூட. அவர்களுக்குக் கிடைத்து விடுகிறது. எனவே, அதிகமாகப் போவது கூட, அதிகமாக விபத்துக்களுக்கு வழி வகுத்து விடுமோ என்ற ஒரு எண்ணம் கூட ஏற்படுகிறது. எனவே, இரண்டு பக்கமும் சீர்தூக்கிப் பார்த்துத்தான் நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டும்.

கன்னியாகுமரி-சென்னை சிறிய விமான போக்குவரத்து.

452—(*வினா எண் 13170) திரு. எப். எம். இராசரத்தினம்: மாண்புமிகு போக்குவரத்துத்துறை அமைச்சர் கீழ்க்கண்ட வினாவுக்கு விடையளிப்பாரா—

கன்னியாகுமரி-சென்னை சிறிய விமான போக்குவரத்து அமைப்பது பற்றி செயற்குறிப்பு அரசின் பரிசீலனையில் உள்ளதா?

மாண்புமிகு திரு. சு. முத்துசாமி: மாண்புமிகு தலைவர் அவர்களே, இல்லை.

திரு. எப். எம். இராசரத்தினம்: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, பெரிய விமானங்கள் இறங்குவதற்கு வசதியில்லாத நகரப் பகுதிகளில் சிறிய விமானப் போக்குவரத்து இப்போது பிரபலம் அடைந்து வருகிறது. எனவே, இவைகளை முன்னுதாரணமாகக் கொண்டு கன்னியாகுமரி உலக சுற்றுலா மையமாக வளர்ந்து வரும் நிலையில் உள்ளது என்பதை